

Jaume Sisa

"La catedral"

Visit "[La catedral](#)" on MotoLyrics.com

Oh, com ressonen dolces veus a la catedral.
I s'amaguen entre altars aquestes veus angelicals.
L'elefant sagrat empaita els animals mÃ©s petits que ell.
I els allargats sÃmbols de cera es van desfent
entre els meus dits sense pell.

Com podrÃ© saber si han passat pocs o molts anys.
Si el rellotge s'ha empassat les dotze hores i la terra s'ha
parat ?

D'una galÃ xia tan llunyana com el plor del fill divÃ,
els monstres de l'Apocalipsi m'han portat a casa meva
ses femelles a punt de parir.

No volem orquÃdees no, que es marceixen amb el pas del
temps.

Sempre hi ha un punt on les orquÃdees sÃn tan sols els
excrements d'un DÃu.

Dins d'un confesionari buit, on en Rimbaud vetlla despert
Una muntanya inamovible com l'etern disposa els ulls al
plany

Quan aquÃ ja no hi quedi res.

Les campanes toquen soles dalt del campanar.
Quan els sÃ tirs i les nimfes embriagades, ballen junts a la
gran nau.

Una legiÃ de mals esperits, dimonis vells i borinots
desfilen davant del Rei d'Ors del PaÃs Mort i un nÃvol
plora
formigues i moscallons.

La catedral Ãs edifici singular.
De somni i fang l'han construÃda.
I els finestral gÃtics d'antany, vidre cremat,
sÃn portes d'or a una altra vida.

De les coves subterrÃnies de l'Antiguitat, han tornat els

constructors
d'aquest temple que l'història ha conservat sota la llum
del primer sol.

Un fum espès esquerda l'ou d'un univers desintegrat.
I els vents càctics han format un espiral al seu voltant
que no para mai de rodar.

Les agulles de la torre punxen cels sense beneïr.
Allà on les dees i les verges ja no hi viuen, el paradís
s'ha comprimit.
Jo aquí espero veure-hi néixer un riu d'aigües de foc.
Un riu ple d'animes i cossos dels primers cultivadors
d'aquest ordre que avui ja és mort.

Barques, piràmides i esfinxs del Mar Roig quan és obert
són avui presents a la crucifixió de l'Àdol emplomat d'acer.
Ferrocarrils de Montserrat i monestirs immemorials
convoquen frares enterrats sota el gresol que algú ha
omplert
amb un líquid que és un metall.

Són els creadors de llum vital que dinamiten els museus.
Són aquells que sense orelles ens escolten les converses
sota veu.

També hi ha els vigilants de la presó del temps que ens
lliguen les mans.

Els sentinelles i els guardians d'un món secret d'homes
al·lucinat
que mai no han estat malalts.

La catedral és edifici singular.
Una dreuera vers la nit.
I els finestrals gòtics d'antany, vidre cremat
són portes d'or a l'infinit.

Visit [Jaume Sisa](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.